

۲۰. حادثه مهم قبل از ظهور

حضرت مهدی علیه السلام

تألیف: حجة الاسلام شیخ عباس یشمی

با مقدمه حضرت آیت الله حاج شیخ علی صافی اصفهانی

سرشناسه : یشمی، عباس، ۱۳۵۶ -
 عنوان و نام پدیدآور : ۲۰ حادثه مهم قبل از ظهور حضرت مهدی علیه السلام / تألیف عباس یشمی؛
 با مقدمه علی صافی اصفهانی.
 مشخصات نشر : اصفهان: کانون پژوهش، ۱۳۸۹.
 مشخصات ظاهری : ۲۱۶ص: مصور.
 شابک : ۳۲۰۰۰ ریال: ۳-۵۲-۵۲۸۷-۶۰۰-۹۷۸
 وضعیت فهرست نویسی : فیبا
 یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس.
 عنوان گسترده : بیست حادثه مهم قبل از ظهور حضرت مهدی علیه السلام.
 موضوع : محمد بن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۳۵۵ق. -- غیبت
 موضوع : مهدویت -- انتظار
 شابک افزوده : صافی اصفهانی، علی، ۱۳۳۸ - مقدمه نویس
 رده بندی کنگره : ۱۳۸۹ س ۹/۵/۲۲۴/۴ BP
 رده بندی دیویی : ۲۹۰/۲۶۲
 شماره کتابشناسی ملی : ۲۲۴۵۶۲۳

تلفن مراکز پخش:
 فروشگاه شاهد: ۶۶۱۳۱۵۳ - ۰۳۱۱ / کتابفروشی شریعت: ۲۲۱۹۴۴۳ - ۰۳۱۱
 قم، پاساژ قدس، فروشگاه کمال: ۷۷۴۷۰۲۹ - ۰۲۵۱
 مشهد، کتابفروشی نور الهدی: ۱۵۰۷۰ - ۰۹۱۵۵

۲۰ حادثه مهم قبل از ظهور حضرت مهدی علیه السلام

مؤلف: حجة الاسلام شیخ عباس یشمی
 با مقدمه حضرت آیت الله حاج شیخ علی صافی اصفهانی
 به اهتمام: علیرضا احدی
 تهیه و تنظیم: مؤسسه فرهنگی جامع اصفهان: ۹۱۳۱۶۷۵۰۴۹
 ناشر: کانون پژوهش
 شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

شابک: ۳-۵۲-۵۲۸۷-۶۰۰-۹۷۸
 قیمت: ۶۰۰۰ تومان
 کلیه حقوق محفوظ است.
 همراه مؤلف: ۹۳۷۴۵۱ ۹۲۵۱

فهرست مطالب

۹	مقدمه
۱۹	فصل اول
۱۹	خروج سفیانی
۲۱	حادثه اول
۲۱	قیام سفیانی
۲۴	مذهبی نشان دادن خود (سفیانی)
۲۴	کینه سفیانی نسبت به اهل بیت و شیعیان
۲۶	حادثه دوم:
۲۶	فتنه فلسطین
۳۲	آغاز جنبش سفیانی و مراحل آن
۳۶	حادثه سوم:
۳۶	جنگ قرقرسیا
۴۲	حادثه چهارم:
۴۲	عقب نشینی او و فرو رفتن در زمین
۵۱	فصل دوم:
۵۱	نفس زکیه ، دجال
۵۱	و خروج سید حسنی
۵۳	حادثه پنجم:
۵۳	قتل نفس زکیه
۵۹	حادثه ششم:
۵۹	خروج دجال
۶۶	حادثه هفتم:

۶۶		فرود آمدن حضرت عیسی (ع)
۶۸		علت عروج حضرتش به آسمان
۷۵		حادثه هشتم:
۷۵		سید حسنی
۷۷		حادثه نهم:
۷۷		خروج یمنی
۷۸		یمنی کیست
۷۹		نقش یمنی‌های زمین‌ساز در عراق
۷۹		چرا یمنی هدایت کننده‌تر از خراسانی است؟
۸۱		حادثه دهم:
۸۱		ندا یا صیحه آسمانی
۸۸		در هنگام ندای آسمانی چه کنیم؟
۹۳		فصل سوم
۹۳		یاران حضرت مهدی (عج)
۹۵		حادثه یازدهم:
۹۵		آمدن یاران امام
۹۷		تعداد یاران حضرت
۹۸		تعداد یاران حضرت در شهرهای مختلف
۱۰۷		یاران حضرت و خصوصیت آنها در قرآن
۱۰۸		پیشگویی پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم از یاران اسلام در ایران
۱۱۱		حادثه دوازدهم:
۱۱۱		آمدن بیعت کنندگان اولیه
۱۱۲		زن‌ها در انقلاب حضرت
۱۱۶		اصحاب و یاران خاص و ویژه
۱۲۱		فصل چهارم
۱۲۱		ایران، عراق و عربستان

- در هنگام ظهور حضرت ۱۲۱
- ایران ۱۲۳
- ورود سپاه ایران و مغرب به شام ۱۲۵
- روایت درفشهای سیاه و اهل مشرق ۱۲۷
- روایت پرچمهای خراسان تا قدس ۱۳۰
- روایت طالقان ۱۳۲
- حضرت مهدی علیه السلام در ایران و عراق ۱۳۴
- حادثه سیزدهم: ۱۳۶
- ظاهر شدن خراسانی و شعیب در ایران ۱۳۶
- اما شعیب بن صالح (یا صالح بن شعیب) ۱۴۰
- حادثه چهاردهم: ۱۴۲
- نبرد اهواز ۱۴۲
- ایرانیان و نقش آنان در هنگام ظهور ۱۴۷
- آیات ۱۴۸
- روایات ۱۵۰
- آغاز حکومت حضرت مهدی علیه السلام از ایران ۱۵۳
- سوریه ۱۵۸
- شام قبل از خروج سفیانی ۱۵۹
- حادثه پانزدهم: ۱۶۰
- فتنه شام فتنه‌ای همگانی ۱۶۰
- حادثه شانزدهم: ۱۶۳
- زمین لرزه در دمشق ۱۶۳
- هدف نیروهای مغربی از ورود به شام ۱۶۶
- حادثه هفدهم: ۱۶۷
- کشمکش بین اصبه و ابقع بر سر قدرت ۱۶۷
- عراق ۱۷۲

۱۷۸	نفس زکیه
۱۷۹	حادثه هجدهم:
۱۷۹	خروج حسنی - شیبانی و عوف سلمی
۱۸۰	اما عوف سلمی
۱۸۱	حادثه نوزدهم:
۱۸۱	خراب شدن بصره
۱۸۵	آزادی عراق
۱۸۹	اتصال عراق توسط سفیانی
۱۹۰	اقدامات امام در عراق
۱۹۴	حادثه بیستم:
۱۹۴	وقایع قبل از ظهور در عربستان
۲۰۸	آزادسازی مدینه و حجاز
۲۱۱	محبت خاص امام به دوستان
۲۱۳	محبت در زمان ظهور امام زمان علیه السلام

مقدمه

در جوهراسناک شهر سامرا در سحرگاه روز جمعه ۱۵ شعبان سال ۲۵۵ هـ. در خانه کوچک امام حسن عسکری (علیه السلام) مولودی متولد شد که از ابتدای خلقت تا انتهای خلقت چنان مولودی متولد نشده و نخواهد شد.

در اولین لحظات ولادت به یگانگی خدا و نبوت پیامبر خدا (ص) شهادت می‌دهد و در هفتمین روز در آغوش پدر بزرگوارش این آیه شریفه را تلاوت فرمود: ﴿وَنُرِيدُ أَنْ مَنِ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلُهُمْ أُتَمَّةً وَنَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ﴾.

این مولود مبارک تمامی انسانهای روی زمین را به طور کامل و تمام عیار اصلاح خواهد کرد و به حدّ نهایی کمال خواهد رساند. مولودی که منشأ سعادت همه جانبه دنیا و آخرت بشریت است، بوسیله اوست که دنیا پر از عدل و داد می‌شود و حکومت واحد جهانی در سرتاسر عالم برپا می‌شود، لذا به میمنت و به مبارکی

چنین مولودی فرموده‌اند شب نیمه شعبان بعد از شب قدر از نظر فضیلت بهترین شبهای سال است.

«من احياها بتكبير و تسبيح و تهليل و دعاء و صلاة و قراءة و تطويح و استعمار كانت الجنة له منزلاً و مقبلاً و غفر له ما تقدم من ذنبه و ما تأخر»^۱

هرکس این شب را به عبادت زنده بدارد، (به ذکر خدا، به تکبیر، به تسبیح، به لا اله الا الله گفتن، به نیایش و دعا کردن برای خود و بندگان خدا و به نماز و به قرائت قرآن و به استغفار)، بهشت منزلگاه و آسایشگاه او خواهد شد و گناهان گذشته و آینده‌اش آمرزیده می‌شود.

یعنی احیاء شب نیمه شعبان، آدم را می‌سازد، زمینه روحی او برای ترقی مساعد می‌شود به طوری که دیگر بدها گناهی که قابل آمرزش نباشد از او سر نمی‌زنند یعنی مشمول عنایت خاصه امام زمان (عج) می‌شود و حضرت از او دستگیری می‌کنند و از گناهان

آینده نجاتش می‌دهند. این نکته‌ای بود در باب فضیلت شب نیمه شعبان اما نکته‌ای در مورد زمان ظهور:

نوع بشر باید از نظر فکری و از نظر روحی به یک تکامل نوعی برسند تا قابلیت پیدا کنند اوامر و نواهی خدا را بطور کامل پیاده کنند، این قابلیت در زمان ظهور حضرت بقیه الله الاعظم (عج) تحقق پیدا می‌کند، قبل از آن در نوع انسانهای روی زمین چنین قابلیتی پیدا نمی‌شود، اکثر انسانها زبان کار نمی‌کنند، چرا؟

برای اینکه شما می‌بینید الان جمعیت انسانهای زمین چقدر است؟

از بین همه آنها چند نفرشان مسلمان هستند؟

از بین همه مسلمانها چند نفر شیعه هستند؟

از بین شیعیان چند نفرشان واقعاً تابع اهل بیت پیغمبر هستند؟

دنبال این و آن نمی‌روند، حرفهای بیگانه‌ها را بر حرفهای ائمه

معصومین ترجیح نمی‌دهند سرمست پیغمبر و اهل بیت پیغمبر هستند

و تسلیم مطلق آنها بوده و از آن بزرگواران تبعیت می‌کنند؟ باید

اعتراف کرد که واقعاً بسیار اندکند، لذا فرمود: ﴿والعصر إن الانسان

لفی خسر) یعنی قسم به زمان ظهور امام زمان (بنا به فرمایش شیخ صدوق در کتاب کمال الدین) در عصر غیبت همه در زیان و خسراند، ﴿الا الذين آمنوا و عملوا الصالحات﴾ مگر یک دسته بسیار اندک و ناچیز و آنها کسانی هستند که ایمان به خدا و رسول خدا و ائمه معصومین و ضروریات دین و اوامر و نواهی آنها دارند و نیز عمل صالح انجام می دهند، ایمان و عمل صالح.

ایمان به تنهایی دین ما نیست، ایمان باید مقرون به عمل صالح باشد تا انسان از این خسراں مبین بیرون برود ﴿والعصر، إن الانسان لفی خسر، الا الذين آمنوا و عملوا الصالحات﴾.

آفرینش این عالم مقدمه است برای حکومت حضرت ولی عصر ارواحنا فداء، علائم حتمیه ظهور باید تحقق پیدا کند، مقدمات باید فراهم شود تا ظهور حاصل شود، آن زمان، زمان به نتیجه رسیدن و به ثمر نشستن زحمات همه انبیاء و ائمه معصومین علیهم السلام است.

در زمان پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله دین از نظر تشریع به حد کمال خودش رسید ﴿الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت

لکم الاسلام دینا» یعنی روز غدیر، دین را برای شما کامل و نعمت خود را بر شما تمام کردم، «و رضیت لکم الاسلام دینا» و این چنین اسلامی را به عنوان دین به آن رضایت می‌دهم، یعنی همان اسلامی که پیغمبر در روز غدیر معرفی کرد یعنی به اسلام با ولایت و حکومت و حاشی علی و ۱۱ فرزندش رضایت می‌دهم و لا غیر، اگر غیری در کار آمد آن اصلاً اسلام نیست، دین مرضی خدا نیست. پس در زمان رسول خدا دین از جهت تشریع و ابلاغ به حد کمال رسید اما از جهت اجرا ناقص ماند، زمان اجرای کامل دین خدا، زمان ظهور حضرت بقیة الله الاعظم ارواحنا فداه است، زمان پیغمبر هدف خلقت به طور تشریع تأمین شد اما در زمان ظهور امام زمان علیه السلام این هدف تکویناً تجلی پیدا می‌کند، یعنی همان برنامه‌هایی که از جانب خدا بر پیغمبر نازل شد، در زمان ظهور عملی خواهد شد، در آن زمان انسانها الهی می‌شوند، سلطه شیطان پایان می‌پذیرد، همه انسانها بندگان صالح خدا می‌شوند، هوی و هوس دیگر در کار نخواهد بود، همه اهل تقوی و انسان‌ها کمال یافته می‌شوند، تمام جهان خیر محض می‌شود، تا آنجا می‌رسد که

امام صادق علیه السلام فرمود: «لا یوقض فیها نائم و لا یحرق فیها دم» یعنی آن چنان عدل سرتاسر جهان را فرا می گیرد که یک قطره خون به ناحق ریخته نمی شود و یک آدم خواب را کسی از خواب بیدارش نمی کند. آن زمان، زمان لذت بردن از این عالم است.

از نظر مادی هم عالم به حد کمال خود خواهد رسید، زمین خزان خوش را رو می کند، تمام استعدادهایی که دارد به ظهور می رساند، بار درختان به حد اعلی و کمال می رسد، حیوانات روی زمین با هم مأنوس می شوند، هیچگونه ظلمی، اذیت و آزاری به کسی نمی شود، نه در حیوانات نه در انسانها، هیچکس هیچ نیازی به کسی پیدا نمی کند. در آن زمان منادی میان زمین و آسمان ندا می کند «هل فیکم حاجه»، ای مردم جهان! آیا نیازمندی هست در بین شما تا ما نیاز او را برطرف کنیم؟ «فلا یجبه احد» احدی به او جواب نمی دهد، چون در حکومت امام زمان کسی نیازی به چیزی ندارد، نیاز به غذا، لباس، مسکن، دارو، بهداشت، نیاز به آزادی، دموکراسی، حق طلبی، نیاز به کمک برای خواباندن شعله و ظلم و ستمگری و بیدادگری همه اینها تأمین شده است.

راه رسیدن به چنین حکومتی دل‌نشین، یک چیز است و لاغیر و آن تقوی و پرهیز از خشم خدا و تبعیت بی چون و چرا از پیغمبر و اهلبیت پیغمبر صلوٰة الله علیهم اجمعین است.

شناخت امام زمان (عج) بهترین وسیله و مطمئن‌ترین راه برای رسیدن به معرفت الله است، «من اراد الله بدأ بکم و من وحده قبل عنکم و من قصده توجه بکم» هرکس خدا را بخواهد از شما آغاز می‌کند و هرکس موحد باشد تنها سخن شما را می‌پذیرد و هرکس به خدا توجه کند رو به شما آورد. شناخت امام زمان مقدمه برای محبت به خدا. ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾.

محبت به خدا مقدمه تقوی و دین‌داری است که بدون دین‌داری سرگستگی و ضلالت و واماندن در ظلمات قطعی خواهد بود «...اللهم عرفنی حجتک فانک إن لم تعرفنی حجتک ظلمت عن دینی».

اگر امام زمان را شناختیم سر به بیگانه‌ها می‌سپاریم و از امام زمان جدا خواهیم شد. می‌رویم دنبال اینکه فلان رمال و جادوگر چه می‌گوید، فلان عطار، فلان خیاط، فلان کفّاش و فلان حداد چه

می گوید، ذکر و وردش همین اباطیل گمراه کننده است و عاقبت
«لهم خزی فی الدنيا و لهم فی الآخرة عذاب الیم».

این خاصیت عمل نکردن به وصیت پیغمبر و دور شدن و فاصله
گرفتن از امام زمان است، پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود: «أنتی تارک فیکم الثقلین
کتاب الله و عترتی ما إن تمسکم بهما لن تضلّوا ابدا فانهما لن یفترقا
حتى یردا علی الخوض». وصیت پیغمبر، فقط و فقط به قرآن و
عترت است و لا غیر، اگر غری در کار آمد به منجلاب کشیده
خواهیم شد.

باید مواظب باشیم که در دنیا دنبال چه کسانی راه می افتیم و
سینه می زنیم، هر کس سرنوشت خودش را به حسن اختیار یا سوء
اختیار، خودش اختیار می کند و در نهایت با نتیجه آن می سوزد یا
می فروزد.

حال این راه و این چاه و این اراده و اختیار انسان، «إِنَّمَا هَدَيْنَاهُ
السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا» باید چنان باشیم که در دار باقی که
آنجا پشیمانی سودی ندارد، فریاد «يَا لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا» ما
بلند نباشد.

خلاصه اینکه راه رسیدن به دولت کریمه حضرت ولی عصر ارواحنا فداء، تقوی و پرهیزکاری است که با تبعیت از پیغمبر و اهل بیت پیغمبر حاصل می شود و لا غیر.

اما افسوس که یار در نزد ما و ما سر به بیگانه ها می سپاریم، ای کاش بساط بیگانگان از این جهان برچیده می شد تا بار دیگر چشم جهانیان به جان جهان امام زمان روشن می شد و دنیا چون آینه جلا می یافت.

دار الصادق اصفهان

علی صافی اصفهانی